

عنوان مقاله:

رویکردی به رابطه اقتدار نظامی با مذاکره در اندیشه فرمانده معظم کل قوا

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات بین رشته ای دانش راهبردی، دوره 13، شماره 51 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

حسین آزادی نژاد - دانشکده دفاع ملی، دانشگاه عالی دفاع ملی

فتح ا... کلانتری - دانشیار دانشگاه عالی دفاع ملی

خلاصه مقاله:

گفتگو و روابط سیاسی به تنهایی نمیتواند باعث اقتدار سیاسی شود. البته گفتگو شرط لازم است، اما کافی نیست. اقتدار سیاسی زمانی به دست میآید که گفتگو همراه با قدرت نظامی و قدرت بازدارندگی باشد و به همین دلیل اقتدار نظامی علاوه بر اینکه گفتگوهای سیاسی را آسان میکند، باعث اقتدار سیاسی هم می شود. هدف اصلی این مقاله رویکردی به رابطه اقتدار نظامی با مذاکره در اندیشه فرمانده معظم کل قوا می باشد. این مقاله از نوع کاربردی و به روش توصیفی - تحلیلی انجام شده و حجم نمونه ۷۴ نفر است. روش جمع آوری اطلاعات میدانی و کتابخانهای می باشد، که ابتدا بیانات مرتبط مقام معظم رهبری (تعداد ۳۰ فیش)، به عنوان بعد استخراج و از طریق پیمایش و نظر خبرگی، مولفهبندی و شاخص گذاری گردید، سپس بر اساس مطالعات اسنادی و کتابخانهای مطالب مرتبط (تعداد ۲۱ فیش)، به عنوان بعد استخراج و از طریق پیمایش و نظر خبرگی، مولفهبندی و شاخص گذاری گردید. بر اساس یافته های تحقیق، تعداد ۱۲ عامل بیان کننده رویکرد رابطه اقتدار نظامی با مذاکره در اندیشه فرمانده معظم کل قوا هستند. این عوامل عبارتند از: توان موشکی؛ اقتدار نظامی؛ افزایش قدرت بازدارندگی؛ قدرت و نفوذ منطقه ای؛ پیشرفت و افزایش توانمندی؛ خدامحوری و مجاهدت در راه خدا؛ اقتدار دفاعی؛ استقلال؛ حضور فعال و مقتدرانه و اثربخش؛ پابندی به اصول و آرمان ها؛ توان نهضتی و همگرایی با گروه های جهادی جمهوری اسلامی ایران.

کلمات کلیدی:

اقتدار نظامی، "اقتدار سیاسی"، "مذاکره"، "موشک"، "نفوذ منطقه ای"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1716255>

